

e târziu și e toamnă, ana

Teodor Dume

în serile când toți Dumnezeii
merg la culcare mi-aș dori
să rămân în mine
într-o lume numai a mea
să devin Dumnezeul tuturor iubirilor să
fac schimb de iluzii
și-n cele din urmă să te cuceresc
ca pe o corabie în derivă

și totuși...

a plouat destul și încă
orizontul e departe
cu amintirile-ngropate printre riduri privesc
din primăvară înspre toamnă deși știu
că scenariul pe care-mi construiesc sentimentele
e un plagiat mă agăț de fiecare clipă și
nu vreau decât să te aud vorbindu-mi
ca și când ai fi lângă mine
pe aleea de piatră udă
să urcăm cât mai sus...

te iubesc și marea e puțin agitată
pescărușii îmi ciugulesc din palmă
misterele au dispărut
sub privirea singurătății
apare uscatul
camuflat cu liniști mă apropii încet și nesigur
durerea pulsează ca un fluture rătăcit
e târziu și e toamnă
inima mi-o împățuresc în două pentru acum și
pentru atunci când nu voi mai putea respira fără tine

e târziu și e toamnă...